

Kniha Daniel – číslo sto sedemdesiat sedem

Zapečatenie 144 000: Pohľady z Danielovho videnia a prorockej symboliky

Jeff Pippenger

2024-04-07

Daniela sa v desiatej kapitole dotkli trikrát; prvý i posledný raz Gabriel a prostredný dotyk bol od Krista. Práve pri tomto prostrednom dotyku Daniel najostrejšie pocítil svoju skazenosť, lebo prostredný medzník pravdy predstavuje vzburu. Bol to Michael, kto sa Daniela dotkol druhý raz, lebo zostúpil na konci dvadsiatichjeden dní.

Na konci troch a pol symbolických dní, počas ktorých dvaja svedkovia zo zjavenia, jedenástej kapitoly, ležia mŕtvi na ulici, hlas vzkriesi týchto dvoch svedkov. Je to hlas archanjela, ktorý kriesi. Zostúpenie Michala v Danielovi, v desiatej kapitole, na dvadsiaty druhý deň sa zhoduje so vzkriesením dvoch svedkov v roku 2023. Kým dvaja svedkovia ležali mŕtvi na ulici, Ezechielovi boli ukázané ich rozptýlené kosti a bol opýtaný, či sa nazdáva, že tie mŕtve suché kosti v údolí môžu byť vzkriesené, a všetko, čo Ezechiel odpovedal, bolo: „Pane, ty vieš.“

Ezechielovi bolo potom povedané, aby prorokoval kostiam; on to aj urobil, a keď tak urobil, boli pospájané, no ešte stále neboli živé. Ezechielovo prvé proroctvo zhromaždilo kosti dohromady, ale na vzkriesenie kostí ako vojska bolo potrebné druhé proroctvo. Druhé Ezechielovo proroctvo bolo proroctvom tretieho beda, znázorneného štyrmi vetrami, ktoré priviedli kosti k životu. Prvý Adam bol stvorený dokonalý, ale potom zhrešil a preniesol smrť na všetko svoje potomstvo. Vzkriesenie Ezechielových mŕtvych kostí je rovnobežné so stvorením Adama v jeho dokonalosti, lebo Adam bol najprv utvorený a potom doňho Pán vdýchol dych života.

To neznamená, že dvaja svedkovia pri svojom navrátení k životu dostávajú oslávené telá, lebo k tomu dochádza až pri druhom príchode, ale ich vzkriesenie je paralelou s Danielovým videním kauzatívneho videnia „marah“, keď sú premenení na obraz, ktorý potom hľadia. Riadok za riadkom je proces zapečatenia veľmi starostlivo načrtnutý prorockým svedectvom.

V jedenástej kapitole Zjavenia „po troch dňoch a pol vošiel do nich Duch života od Boha“ do dvoch svedkov, „a oni“ potom „sa postavili na svoje nohy; a veľká bázeň padla na tých, ktorí ich videli,“ a nato zaznel „silný hlas z neba, ktorý im hovoril: Vystúpte sem. A vystúpili do neba v oblaku; a ich nepriatelia ich videli.“

Najprv do nich vošiel Duch, potom sa postavili na svoje nohy, a keď sa postavili, strach padol na ich nepriateľov, ktorí sa predtým radovali z ich smrti. Potom ich hlas volá hore a ich nepriatelia sú svedkami tejto udalosti. U Ezechiela sú najprv označení ako rozptýlení a mŕtvi v údolí, potom je vyhlásené proroctvo, ktoré ich zhromažďuje, a potom druhé proroctvo spôsobí, že povstanú ako mocné vojsko. U Daniela najprv vidí veľké videnie, ktoré prináša oddelenie dvoch tried, a potom sa ho trikrát dotknú.

Keď sa ho dotkol po prvý raz, nemal nijakú silu, bol v hlbokom spánku a jeho tvár bola obrátená k zemi. Spánok predstavuje smrť. Predsa však počul vyslovené slová.

Nedivte sa tomu, lebo prichádza hodina, v ktorej všetci, čo sú v hroboch, počujú jeho hlas. Ján 5,28.

Gabriel potom priviedol Daniela na ruky a kolená a potom mu prikázal, aby vstal; čo aj urobil, hoci sa triasol. Potom počul Gabrielove slová, no zostal nemý. Aj Ezechiel videl videnie Krista a vyvolalo to podobný sled udalostí.

A nad oblohou, ktorá bola nad ich hlavami, bolo čosi podobné trónu, na pohľad ako zafírový kameň; a na tom, čo sa podobalo trónu, bolo čosi ako podoba človeka vysoko nad ním. A videl som čosi ako farbu jantáru, ako vzhľad ohňa vôkol a vnútri neho, od toho, čo sa javilo ako jeho bedrá smerom nahor; a od toho, čo sa javilo ako jeho bedrá smerom nadol, videl som akoby vzhľad ohňa, a vôkol neho bola žiara. Ako vyzerá dúha, ktorá býva v oblaku v deň dažďa, tak vyzerala žiara vôkol. To bol vzhľad podoby slávy Hospodinovej. Keď som to uvidel, padol som na svoju tvár a počul som hlas toho, ktorý hovoril. A riekol mi: Syn človeka, postav sa na svoje nohy a budem hovoriť s tebou. A vošiel do mňa duch, keď ku mne hovoril, a postavil ma na moje nohy, takže som počul toho, ktorý ku mne hovoril. Ezechiel 1:26–2:2.

Videnie spôsobilo, že Ezechiel i Daniel boli ponížení až do prachu, kde ležali tvárou na zemi. V tomto stave obaja naďalej počuli slovo Pánovo a obaja boli postavení na nohy, aby počuli slová, ktoré im boli hovorené; a keď tie slová počuli, „Duch vstúpil do“ nich. Spojenie božstva sa uskutočňuje prijatím Božieho Slova, ktoré je sprostredkované Duchom Svätým. „Slovo“ je tým, čo prenáša božstvo do ľudstva. Túto pravdu je potrebné rozpoznať, aby bolo možné pochopiť vážnosť a význam prorockých dejín, ktoré Gabriel podáva Danielovi v jedenástej kapitole. Prorocké dejiny predstavené v jedenástej kapitole sú kanálom, prostredníctvom ktorého je svätý olej prenášaný múdrym pannám.

U Ezechiela je ihneď poučený, že má predložiť posolstvo laodicejskému adventizmu, hoci je Ezechiel už od samého začiatku upovedomený, že laodicejský adventizmus nebude počúvať jeho slová, lebo sú domom vzbury. Ezechielova skúsenosť je Izaiášovou skúsenosťou v šiestej kapitole, a preto na základe dvoch svedkov, keď Boh prebúdza Daniela zo spánku, ktorý je symbolom smrti, Daniel dostáva posolstvo pre vzbúrenský dom laodicejského adventizmu, ale oni nebudú počúvať.

Potom sa Daniela druhý raz dotýka sám Kristus, ktorý sa dotýka Danielových pier, tak ako sa dotkol Izaiášových pier uhlíkom z oltára. Potom mohol Daniel hovoriť, no stále bol bez sily a stále nemal dych. Podľa Ezechiela prichádza dych s posolstvom o „štyroch vetroch“, ktoré bolo Ezechielovým druhým proroctvom. Ezechielovo proroctvo o štyroch vetroch sa zhoduje s Danielovým tretím dotykom, lebo vtedy vstupuje do kostí dych a ony sa postaví ako mocné vojsko. Pri Danielovom treťom dotyku je posilnený.

Dňa 18. júla 2020 bol Boží ľud posledných dní rozptýlený a vstúpil do času omeškania z podobenstva. Dejiny zapečatovania boli znázornené v dejinách od 22. októbra 1844 až po vzburu roku 1863. Línia dejín, ktorá je tam predstavená, sa prekrýva s obdobím od 11. septembra 2001 až po nedeľný zákon, ale prekrýva sa aj s dejinami od 18. júla 2020 až po nedeľný zákon. Tento

prorocký jav je založený na skutočnosti, že symboly majú viac než jeden význam a že význam sa má určovať podľa kontextu, v ktorom sú použité.

Keď uvažujeme o príchode a diele ktoréhokoľvek z troch anjelov, riadia sa tým istým sledom udalostí. Prichádzajú v bode, keď je odpečatené proroctvo, ktoré sa s nimi spája. Toto proroctvo je vystavané na troch krokoch: jeho príchod, jeho zmocnenie a zatvorené dvere na jeho konci. V rámci tejto histórie sú aj iné medzníky, avšak tri skúšobné medzníky príchodu ktoréhokoľvek z troch anjelov sú: prvý medzník, pri ktorom je odpečatené proroctvo. Posolstvo, ktoré je odpečatené, je zmocnené prostredníctvom potvrdenia, a toto potvrdenie a zmocnenie potom skúša mužov a ženy tejto histórie. Záver histórie prináša lakmusovú skúšku, ktorá preukazuje, či tí, ktorí stoja pri tretej skúške, sú múdri alebo bláznivi.

V rámci dejín od 11. septembra 2001 až po nedeľný zákon možno rozpoznať troch anjelov. Prvý prišiel 11. septembra 2001, druhý prišiel 18. júla 2020 a tretí prichádza pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone (lakmusovom teste). Dátum 22. októbra 1844 je v súlade s 11. septembrom 2001, rok 1856 je v súlade s 18. júlom 2020 a rok 1863 je v súlade s nedeľným zákonom. Keďže je to tak, obdobie od 22. októbra 1844 do roku 1863 je tiež v súlade s obdobím od 18. júla 2020 až po nedeľný zákon, lebo 18. júl bol príchodom druhého anjela v dejinách zapečatenia. Nasledujúce dejiny sú stále správne označené jednoducho ako medzníky ktoréhokoľvek anjela.

Dňa 18. júla 2020 bola odpečatená pravda, ktorá mala skúšať tú generáciu. Druhým krokom v týchto dejinách je vzkriesenie dvoch svedkov. Potom sú skúšaní v tom, či prijmú svetlo, ktoré je vtedy zjavené, a to prebieha práve teraz. Potom pri nedeľnom zákone (lakmusovom teste) sa ukáže, kto je a kto nie je múdrou pannou. Keď tieto dejiny posudzujeme jednoducho ako štruktúru jediného anjela a potom obdobie od 22. októbra 1844 až po vzburu roku 1863 položíme na dejiny od 18. júla 2020 až po nedeľný zákon, zisťujeme, že v roku 1849 sestra Whiteová uviedla, že Pán znovu vystrel svoju ruku, aby zhromaždil ostatok svojho ľudu.

Od 22. októbra 1844 do roku 1849 bol Boží ľud rozptýlený. V roku 1850 vytvorili druhú z dvoch Habakukových tabúľ. V januári 1851 v časopise Review oznamovali novú tabuľu. Boží ľud bol rozptýlený a tretí anjel prišiel so svetlom. Potom ich Boh začal znovu zhromažďovať a následne im poskytol názorné zobrazenie posolstva, ktoré mali ohlasovať, ako to urobil v roku 1842. Svetlo, ktoré prišlo 22. októbra 1844, bolo rozmnožením poznania a pod Jeho vedením sa naďalej rozvíjalo, až v roku 1856 bol predstavený vrcholný kameň tohto svetla. Toto svetlo sa týkalo „sedem časov“, čo bolo prvé svetlo, ktoré William Miller rozpoznal a ktoré bolo znázornené ako jedno z proroctiev, ktoré sa naplnilo 22. októbra 1844.

Svetlo „siedmich časov“ v roku 1856 bolo jednak ukončením vzrastu poznania daného Millerovi, poslovi prvého anjela, ale bolo aj záverečným svetlom tretieho anjela, ktoré bolo dané 22. októbra 1844. Odmietnutie svetla v roku 1856 bolo jednak odmietnutím vzrastu poznania, ktoré bolo odpečatené v roku 1798, ale aj vzrastu poznania, ktoré bolo odpečatené 22. októbra 1844, a bolo odmietnuté tými, ktorí vtedy a tam prešli zo skúsenosti Filadelfie do skúsenosti Laodicey. Vzburu roku 1863 bola treťou, a lakmusovou skúškou, ktorá bola preukázaná sfalšovanou tabuľou, ktorá odstránila svetlo „siedmich časov“.

Prvé sklamanie 19. apríla 1844 priviedol Boh na filadelfské hnutie prvého anjela tým, že držal svoju ruku nad omylom v niektorých číslach na priekopníckej mape z roku 1843. Prvé sklamanie 18. júla 2020 prišlo na laodicejské hnutie tretieho anjela preto, že ľudia prehliadli, že 22. októbra 1844 Kristus pozdvihol svoju ruku k nebu a prisahal, že času už viac nebude. Dňa 18. júla 2020 bolo odpečatené posolstvo, ktoré malo skúšať toto pokolenie panien. Ako v roku 1850, aj v roku 2023 Pán po druhý raz vystrel svoju ruku, aby zhromaždil Ezechielove mŕtve kosti, ktoré ležali mŕtve na ulici od 18. júla 2020. Do roku 1851 existovalo nové vizuálne znázornenie posolstva, ktoré bolo naplnením proroctva druhej kapitoly Habakuka, čím sa ukázalo, že po roku 2023 bude mať Pán novú živú koruhvu, ktorú predobrazuje Habakukových dvojce tabúl.

Dve tabule Habakuka boli predobrazené dvoma tabuľami Desatora a takisto dvoma kývanými chlebmí pri sviatku Letníc. Tých stoštyridsaťštyritisíc je označených ako obeta prvotín a sú to tí v Malachiášovi, ktorí predstavujú obeť „ako za dávnych dní, ako za predošlých rokov“. Sú pozdvihnúť ako kývaná obeť, ktorú uvidí celý svet.

Prebudenie sto štyridsiatich štyroch tisíc sa začína zhromažďovaním a toto zhromaždenie sa uskutočňuje prostredníctvom Božieho slova, lebo Ezechielove mŕtve kosti sú zhromažďované tým, že počujú Božie slovo, kým sú ešte mŕtve. Ezechiel predstavuje ľudský nástroj, ktorý ohlasuje posolstvo zhromažďujúce kosti, keď Pán po druhý raz vystiera svoju ruku, aby zhromaždil svoj ostatok. Izaiáš, Jeremiáš, Daniel, Ján a Ezechiel všetci označujú ľudský prvok, ktorý sprostredkúva božské posolstvo mŕtvym suchým kostiam.

Keď sú kosti zhromaždené, Pán zjavuje rozmnoženie poznania, ktoré je odpečatené tesne pred uzavretím času skúšky, a toto poznanie je predstavené ako „tá časť Danielovho proroctva, ktorá sa vzťahuje na posledné dni“. V Ezechielovom druhom proroctve je svetlom, ktoré je odpečatené, tretie beda, čiže posolstvo východného vetra, ktorý vdýchne kostiam život a spôsobí, že sa postavia ako mocné vojsko. Svetlo, ktoré je zjavené Danielovi, je svetlo predstavené kráľom severu v jedenástej kapitole. Ezechiel a Daniel spolu predstavujú „tú časť Danielovho proroctva, ktorá sa vzťahuje na posledné dni“, teda zvesť o (východnom) vetre a kráľovi (severu).

Ale správy od východu a od severu ho vyľakajú; preto vyjde s veľkou zúrivosťou, aby ničil a mnohých celkom zahubil. Daniel 11:44.

V roku 1856 Pán zamýšľal dokončiť svoje dielo zapečatovania svojho ľudu, ale oni sa vzbúrili. Posolstvo, ktoré mienil použiť, aby ich vyviedol z ich laodicejského stavu, bolo „sedem časov“ z Levitika dvadsaťšesť. Keď Pán začal zhromažďovať svoj ľud v júli 2023, opäť im predložil posolstvo o „siedmich časoch“ a okrem iného ukázal, že na prototypickom Dni zmierenia mal zaznieť jubilejný roh, čo je tiež čas, keď mal zaznieť aj siedmy roh. Jubilejný roh je symbolom „siedmich časov“ a siedmy roh je tretie beda. Keď Michael zostúpil v desiatej kapitole Daniela, Daniel predstavoval tých, ktorí nadobúdajú skúsenosť tých, čo sa modlia modlitbu z Levitika dvadsaťšesť, a tých, ktorí sa usilujú porozumieť prorockému tajomstvu druhej kapitoly Daniela.

Daniel predstavuje tých, ktorí boli zhromaždení Božím hlasom a potom stoja na svojich nohách, posilnení hlásť posolstvo východu a severu. Toto posolstvo hlásajú až do čoskoro prichádzajúceho nedeľného zákona. Proces vzbudenia tohto vojska je veľmi podrobným

predmetom proroctva a okamih, keď sa Božstvo začína spájať s ľudstvom v súlade so spečatením sto štyridsaťštyritisíc, sa začal v dejinách, ktoré sú predstavené v jedenástom verši jedenástej kapitoly Daniela. Dejiny predstavené od prvého verša jedenástej kapitoly Daniela až po šestnásty verš vyplňajú skryté dejiny štyridsiateho verša, teda „tú časť Danielovho proroctva, ktorá sa vzťahuje na posledné dni“.

Keď začíname uvažovať o veršoch trinásť až pätnásť z Daniel 11, ktoré sa prvý raz naplnili v bitke pri Paniu v roku 200 pred Kr., je nevyhnutné porozumieť významu týchto veršov. Panium je treťou z troch zástupných vojen. Prvá bitka sa skončila víťazstvom pápežstva a jeho zástupnej armády, Spojených štátov, v roku 1989. Nasledujúca bitka, znázornená vo veršoch jedenásť a dvanásť, ktorá sa naplnila bitkou pri Rafii, kráľ juhu (Rusko) porazí kráľa severu a jeho zástupnú armádu na Ukrajine. Tretia bitka bude ako prvá, pričom pápežstvo (kráľ severu) zvíťazí nad komunizmom (Organizácia Spojených národov) so svojou zástupnou armádou (Spojenými štátmi). No tretia zástupná vojna, ktorou je bitka pri Paniu, zároveň odštartuje tretiu svetovú vojnu.

V tomto štúdiu budeme pokračovať v nasledujúcom článku.

„Ako zložité pohyby kolies boli vedené rukou pod krídlami cherubínov, tak aj zložitý sled ľudských udalostí je pod božskou kontrolou. Uprostred sváru a zmätku národov ten, ktorý sedí nad cherubínmi, stále riadi záležitosti zeme.

„Dejiny národov, ktoré jeden po druhom zaujali svoj určený čas a miesto a nevedomky vydávali svedectvo pravde, ktorej význam sami nepoznali, hovoria k nám. Každému národu i každému jednotlivcovi dneška Boh prideliť miesto vo svojom veľkom pláne. Dnes sú ľudia i národy meraní olovnícou v ruke Toho, ktorý sa nemýli. Všetci sa vlastnou voľbou rozhodujú o svojom osude a Boh všetko riadi tak, aby sa uskutočnili Jeho zámery.

„Dejiny, ktoré veľké JA SOM vyznačilo vo svojom slove, spájajúc článok za článkom v prorockej reči, od večnosti v minulosti až po večnosť v budúcnosti, nám hovoria, kde sa dnes nachádzame v slede vekov a čo možno očakávať v čase, ktorý príde. Všetko, čo proroctvo predpovedalo, že sa stane, až do prítomného času, bolo zaznamenané na stránkach dejín, a môžeme si byť istí, že všetko, čo ešte len príde, sa naplní vo svojom poriadku.

„Konečné zvrhnutie všetkých pozemských panstiev je jasne predpovedané v slove pravdy. V proroctve vyriešenom, keď bol nad posledným kráľom Izraela vynesенý rozsudok od Boha, je dané toto posolstvo:

„Takto hovorí Pán Hospodin: Odstráň mitru a zlož korunu: ... povýš poníženého a poníž vyvýšeného. Vyvrátim, vyvrátim, vyvrátim ju; a nebude jej viac, dokiaľ nepríde Ten, ktorému prináleží právo; a dám ju Jemu.“ Ezechiel 21:26, 27.

„Koruna odňatá Izraelu prechádzala postupne na kráľovstvá Babylona, Médsko-Perzie, Grécka a Ríma. Boh hovorí: „Nebude jej viac, dokiaľ nepríde Ten, ktorému prináleží právo na ňu; a jemu ju dám.““

„Ten čas je blízko. Dnes znamenia časov hlásajú, že stojíme na prahu veľkých a slávnostných udalostí. Všetko v našom svete je v nepokoji. Pred našimi očami sa naplňa Spasiteľovo

proroctvo o udalostiach, ktoré majú predchádzať Jeho príchodu: „Budete počúvať o vojnách a chýroch o bojoch.... Povstane národ proti národu a kráľovstvo proti kráľovstvu; a budú hlady, morové nákazy a zemetrasenia na rozličných miestach.“ Matúš 24:6, 7.“

Prítomnosť je časom nesmierného záujmu pre všetkých žijúcich. Vládcovia a štátnici, muži zastávajúci postavenia dôvery a autority, premýšľajúci muži a ženy všetkých vrstiev, upierajú svoju pozornosť na udalosti, ktoré sa odohrávajú okolo nás. Sledujú napäté, nepokoje vzťahy panujúce medzi národmi. Pozorujú intenzitu, ktorá ovláda každý pozemský prvok, a uvedomujú si, že sa má čoskoro odohrať niečo veľké a rozhodujúce — že svet stojí na prahu obrovskej krízy.

„Anjeli teraz zadržávajú vetry sváru, aby nevanuli, kým svet nebude varovaný pred svojou prichádzajúcou skazou; ale zhromažďuje sa búrka, pripravená strhnúť sa na zem; a keď Boh prikáže svojim anjelom, aby uvoľnili vetry, nastane taký výjav sváru, aký nijaké pero nedokáže opísať.

„Biblia, a jedine Biblia, poskytuje správny pohľad na tieto veci. Tu sú odhalené veľké záverečné výjavy dejín nášho sveta, udalosti, ktoré už teraz vrhajú svoje tieň vopred a ktorých približovanie spôsobuje, že sa zem chveje a srdcia ľudí ochabujú od strachu.

„Hľa, Hospodin vyprázdňuje zem a pustoší ju, prevracia ju naruby a rozptyľuje jej obyvateľov... Prestúpili zákony, zmenili ustanovenie, porušili večnú zmluvu. Preto kliatba pohltila zem a tí, čo na nej bývajú, sú spustošení... Utíchla veselosť bubnov, skončil hluk radujúcich sa, utíchla radosť citary.“ Izaiáš 24,1–18.

„Ach, aký to deň! Lebo deň Hospodinov je blízko a príde ako skaza od Všemohúceho.... Semeno zhnulo pod svojimi hrudami, sýpkys sú spustošené, stodoly sú zrúcané; lebo obilie uschlo. Ako stoná dobytok! Stáda hovädzieho dobytku sú zmätené, lebo nemajú pastvu; áno, aj stáda oviec sú spustošené.“ Vinič uschol a figovník chradne; granátové jablko, aj palma a jablň, ba všetky poľné stromy uschli, pretože radosť uschla spomedzi synov ľudských.“ Joel 1:15–18, 12.

„Ach, moje vnútro, moje vnútro! Zvíjam sa bolesťou vo svojom srdci; ... nemôžem mlčať, lebo ty si počula, ó moja duša, hlas trúby, poplach vojny. Pohroma za pohromou sa ohlasuje, lebo celá krajina je spustošená.“

„Hľadel som na zem, a hľa, bola pustá a prázdna; aj na nebesia, a nemali svetla. Hľadel som na vrchy, a hľa, triasli sa, a všetky pahorky sa kývali. Hľadel som, a hľa, nebolo človeka, a všetko nebeské vtáctvo odletelo. Hľadel som, a hľa, úrodné miesto bolo púšťou, a všetky jeho mestá boli zborené.“ Jeremiáš 4:19, 20, 23–26.

„Ach! Lebo veľký je ten deň, niet mu podobného; je to čas Jákobovho súženia; ale bude z neho vyslobodený.“ Jeremiáš 30,7. Výchova, 178–181.